

Werk

Titel: Metamorphosis insectorum Surinamensium

Autor: Merian, Maria Sibylla

Verlag: Selbstverl.

Ort: Amsterdam

Jahr: 1705

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN477653782

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN477653782>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=477653782>

LOG Id: LOG_0102

LOG Titel: De XLIX. Afbeelding

LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain these Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE XLIX. A F B E E L D I N G.

DEn *Granaat-Boom*, in alle Landen genoegzaam bekend, waft ook tot Surinaame, ik vond op de zelve een soort van Torren, traag en langzaam van aart, en gemaklyk om te vangen, deze Torren hebben van vooren onder 't hoofd een langen snuit, die sy in de bloemen steeken, om den Honigh daar door uit te zuigen, den 20. May leiden sy haar stil en onbeweeglyk neder, doen barste boven op haar ruggen de huid op, en quamen groene Vliegen daar uit, met doorzigtige vleugels, deze Vliegen vind men zeer veel op Surinaame, sy zyn zeer gaauw in het vliegen, zo dat ik uren lang loopen moest om een van dien te vangen, sy geven een geluid als een Lier van zig, dat men haar van verre kan hooren zingen, waarom men se ook den Lierman noemt, sy hadde nog den zelve snuit als de voorgaande Torren, zynde uit de snuit de voeten, oogen en het geheel lichaam uitgekroopen, blyvende het vel leggen, in 't zelve postuur als of de Vlieg daar noch in was. De Indianen hebben my verzeekert, dat uit deze Vlieg de zogenaamde Lantarendragers voortkomen, gelyk hier Mannetje en Wyfje vliegende en zittende vertoond worden, haar hoofd of mutse is by nacht lichtende als een lantaren, by daag was dezelve heel doorzichtig als een blaas, met roode verwige streepen en groen vermengt, uit deze blaas komt een helder schynfel by nacht als een keers, dat men een Courant daar by zoude leezen kunnen. Ik heb noch een zodanige Vlieg by my, die op het punt van veranderinge is, hebbende noch in allen deelen de gestalte van de Vlieg, behalven dat de blaas aan het hoofd aangegroeit is, maar de vleugels zyn nog die van de Vliegen, welke Vliegen de moeder van de Lantarendragers genaamt word van de Indianen, gelyk se de eerste Torren de moeder dezer Vliegen noemen, onder op de Granaat-bloem zittende Vlieg vertoond hoe deze Vyervliegen of Liermans allenskens een Lantarendrager word. Men noemt haar zo om se te onderscheiden, hoewel de laatste zo wel als de eerste een geluid van een Lier maken, apparent met haar snuit die allen gemeen is, en haar in alle haare veranderingen byblyft. De Indianen brachten my op zeker tyd een groote menigte dezer Lantarendragers, (er ik wiste datse by nacht zulken glans van haar gaven) die ik in een groote houten doos deed, des nachts maakten sy zulken geraas, dat wy met schrik ontwaakten en uit het bedde opsprongen, en een kerse opstaken, niet wetende wat in huis voor geraas was, haast wierden wy gewaar dat het in die doos was, die wy met verbaaftheid openen, maar met meerder verbaaftheid ter aarden smeeten, alzo in het openen der doos, als een vlamme vyers uit dezelve voortquam, ja zo menig beest, zo menige vyervlamme quam daar uit, doch ons bedaarende, zochten wy se weder by een, en waren zeer verwondert over den glans dezer beesjes.

In de negende Afscheiding is een tak van de Granaat-Boom met de enkele Bloem afgebeeld, hier Hooven te vinden zyn. In de zelve, doch met een dubbele Bloem ver-